Quaresma - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 17/02/2013 - 09:00

Dt 26,4-10
Rm 10,8-13
Lc 4,1-13

1 **L'Esperit Sant condueix l'exercici quaresmal**El text de l'Evangeli d'avui, *Les temptacions de Jesús en el desert*, està al bell mig de dos passatges on l'Esperit Sant té una rellevància especial. D'una banda, en el Jordà, després de ser batejat Jesús per Joan i mentre pregava, l'Esperit baixà cap a Ell en forma visible mentre una veu des del cel li diu: "Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut". Atenció, perquè el temptador gosarà provocar Jesús dues vegades amb la pretesa veritat d'aquesta frase: Si ets el Fill de Déu... D'altra banda, a la Sinagoga de Natzaret, la lectura d'Isaïes l'assenyala com a l'ungit en qui reposa l'Esperit que l'envia a proclamar la bona notícia de l'any de gràcia del Senyor. De l'experiència del desert en diu tres coses. 1.- Que hi va ple de l'Esperit; 2.- Que és l'Esperit qui el guia (St Marc dirà que l'empeny i St Mateu que el fa pujar); 3.- Finalment, que surt del desert tornant cap a Galilea amb la força de l'Esperit.Si aquest text ens és proposat per la litúrgia a l'inici de la quaresma, sembla que es vol subratllar que tot l'exercici quaresmal s'ha de fer sota la conducció de l'Esperit Sant, partint com Jesús de l'experiència de filiació i arribant amb ell a la vida nova pasqual de la fraternitat: En això sabem que hem passat de mort a vida perquè estimem els germans (1Jn 3,14). 2 **El desert i el dejuni llocs de prova espiritual**La primera lectura recorda el precepte jueu de lliurar les primícies de les collites al Senyor, en agraïment perquè justament Ell havia donat al poble la terra promesa que regalima "llet i mel", és a dir, l'abundància dels seus fruits. S'insisteix que la cistella sigui per als levites, els immigrants, les vídues i els orfes. Sant Ignasi té un petit tractat sobre la manera de repartir almoines i acaba proposant l'exemple de sant Joaquim i santa Anna que feien tres parts del que tenien. La primera era per als pobres; lasegona era per al ministeri i el servei del Temple i, la tercera, era per a la pròpia família. En el moment de crisi actual, amb un 25% d'atur, potser un altre tant hauria de ser donat als pobres de part dels qui tenen guanys.L'experiència de la generositat divina, que pot adquirir múltiples formes, dóna la certesa de la filiació o, dit d'una altra manera, omple el cor de l'amor de Déu, de manera que totes les coses fugaces passen a tenir un segon valor.Els dos prototips o protagonistes de la quaresma eren antigament els catecúmens i els pecadors públics. Els qui començaven a emprendre el camí de l'ensenyament cristià havien rebut un toc, una crida. En la comunitat eclesial havien descobert un sentit de vida, un amor i unengrescament per al seguiment radical de Jesús.Semblantment, el pecador públic que per prescripció eclesial havia de fer penitència pública, en començar la quaresma, ple d'ànsia de reconciliació i d'amor, més enllà de l'actitud temorosa i interessada del fill pròdig, gairebé sepultava el seu cap en la cendra per encetar el camí detornada a la comunitat. El dijous sant era acollit novament en la reconciliació i en l'amor comunitari.Els altres cristians van voler participar d'aquest signe de penitència i conversió, de manera que, suprimida l'obligació de la penitència pública, encara avui conservem el signe el dimecres de cendra. Un investigador català assistint a un congrés en una ciutat de Mèxic va quedar sorprès de la participació massiva dels universitaris en el ritus penitencial.Aquest reconeixement profund del do de Déu a través del dejuni i aquesta decidida aposta per la fraternitat, compartint els béns amb el desvalgut posa en el punt de mira per a l'assetjament envejós de l'"enemic de natura humana", tal com anomena Sant Ignasi Lucifer, l'àngel de la llum, el de la cua serpentina.Si ests fill de Déu... enriqueix-te.Si ets fill de Déu... adora el poder.Si ets fill de Déu... presumeix de la teva fama.Temptacions del cristià i, ensems, temptacions de la comunitat eclesial. La història personal i la història de l'Església és un seguit de caigudes i recaigudes en els subtils paranys del diable. Segons sant Ignasi, aquestes temptacions són cadenes i xarxes per immobilitzar la caritat.Contràriament, els seguidors de Jesús són enviats a ajudar a viure en pobresa, menyspreu i humilitat que és el camí reial de la solidaritat.Sant Pau sentia la lluita entre el bé que volia fer i el mal que el tenia esclavitzat, de manera que es pregunta amb un crit d'auxili: *Que en sóc de dissortat. ¿Qui m'alliberarà d'aquest cos que em duu a la mort?* Rm 7,24 **3 La fe en Jesús i la seva comunicació**El mateix St Pau dóna seguidament resposta a la pregunta anterior: [és] *Déu, a qui dono gràcies per Jesucrist, Senyor nostre!*El Papa Benet XVI, que acaba d'anunciar la seva dimissió, en el missatge de quaresma d'enguany resumeix així la seva invitació: *El cristià és una persona conquistada per l'amor de Crist i mogut per aquest amor -«caritas Christi urget nos» (2 Co 5,14)-, està obert de manera profunda i concreta a l'amor al proïsme (cf. Ib., 33). Aquesta actitud neix abans de res de la consciència que el Senyor ens estima, ens perdona, fins i tot ens serveix, s'inclina a rentar els peus dels apòstols i es lliura a si mateix en la creu per atreure la humanitat a l'amor de Déu.*La segona lectura parla de tenir Crist en el cor i en els llavis. St Pau fa el canvi, bo i copiant Moisès. La paraula de Déu -la Llei- que tothom té ben a prop, al cor i als llavis, és Jesús -la paraula definitiva-. La fe en Ell salva. Aquesta quaresma podem assimilar-lo més profundament amb el recurs orant a l'Escriptura i amb l'acolliment humil de la lliçó dels pobres. Si els tenimal cor, en parlarà la boca.

ETIQUETES
ESPERIT. DESERT DEJUNI